

Οι αλκυονίδες μέρες και ο μύθος της αλκυόνης

Ποιες είναι οι "Αλκυονίδες Μέρες";

Αλκυονίδες μέρες ονομάζονται οι μέρες εκείνες του Ιανουαρίου, οι οποίες έχουν καλό καιρό και ηλιοφάνεια. Πρόκειται για αρχαία ελληνική ονομασία, που προέρχεται απ' τον Αριστοτέλη.

Μετεωρολογικά εξηγείται με την εξίσωση των βαρομετρικών πιέσεων μεταξύ της Νοτίου και Βορείου Ευρώπης, ενώ μυθολογικά υπάρχουν πολύ όμορφες ιστορίες για το φαινόμενο αυτό... Δεν υπάρχουν κάθε χρόνο Αλκυονίδες μέρες, π.χ. το έτος 1947 δεν υπήρξαν καθόλου. Στην Ελλάδα το 2011, έκαναν την έναρξή τους τη δεύτερη εβδομάδα του Ιανουαρίου.

Το πουλί Αλκυόνα

Οι Αλκυονίδες μέρες έχουν πάρει την ονομασία τους από το ψαροπούλι Αλκυόνα, που κλωσά τα αυγά του εκείνες τις ημέρες. Η Αλκυόνα, σύμφωνα με την παράδοση, είναι ένα πουλί που συμβολίζει τη γαλήνη, την προστασία και παύει τη θαλασσοταραχή. Αν και αποδημητικό πουλί, δε φεύγει, αλλά έρχεται το φθινόπωρο,

ενώ φεύγει αρχές Μαρτίου. Γεννά τα αυγά του στις σχισμές των βράχων της θάλασσας.

Σύμφωνα με ένα μεσαιωνικό μύθο, το χρώμα της Αλκυόνας στην αρχή ήταν γκρίζο, όταν όμως έγινε ο βιβλικός κατακλυσμός πέταξε ψηλά και το στήθος της έγινε κόκκινο απ' τον ήλιο, ενώ η ράχη της μπλε απ' το χρώμα του ουρανού.

Για τη συζυγική πίστη των Αλκυόνων αναφέρεται ότι όταν ο σύζυγος της Αλκυόνας γεράσει και δεν μπορεί να πετάξει πια, τότε η θηλυκιά Αλκυόνα τον παίρνει στους ώμους της και τον μεταφέρει πάντοτε μαζί της, τον ταΐζει και τον περιποιείται ως το θάνατο.

Ο μύθος της Αλκυόνης

Σύμφωνα με την ελληνική μυθολογία, η Αλκυόνη ήταν κόρη του Αιόλου, του θεού των ανέμων. Ζούσε στα ακρογιάλια της θάλασσας με τον άντρα της, τον Κήυκα, και αισθάνονταν τόσο πολύ αγαπημένοι και ευτυχισμένοι, ώστε παρομοίαζαν τους εαυτούς τους με το ζευγάρι των θεών, Δία και Ήρα. Για την ασέβειά τους, όμως, αυτή, ο Δίας οργίστηκε τόσο πολύ που μεταμόρφωσε τον Κήυκα σε όρνιο. Η Αλκυόνη, χωρίς να γνωρίζει τι είχε συμβεί, έτρεχε παντού τρελαμένη για να βρει τον αγαπημένο της σύζυγο. Οι θεοί του Ολύμπου τη λυπήθηκαν και τη μεταμόρφωσαν στο θαλασσοπούλι, την Αλκυόνα, που μοιάζει να ψάχνει στις θάλασσες

για να βρει το χαμένο της σύζυγο.

Η δυστυχία, όμως, της Αλκυόνης δε σταμάτησε εδώ. Αντίθετα απ' τα άλλα πουλιά που γεννούσαν την άνοιξη, μες στην καλοκαιρία, η Αλκυόνα γεννούσε

μες στη βαρυχειμωνιά, οπότε τα μανιασμένα κύματα της θάλασσας της άρπαζαν τα αυγά ή τα νεογέννητα πουλάκια, κάνοντάς την να κλαίει σπαραχτικά. Για άλλη μια φορά, οι θεοί του Ολύμπου τη λυπήθηκαν και ο Δίας πρόσταξε για 15 μέρες μες στο Γενάρη να κοπάζουν οι άνεμοι και ο ήλιος να ζεσταίνει τη φύση, ώστε να μπορέσει η Αλκυόνα να κλωσήσει τα αυγά και τα πουλάκια να μπορέσουν να πετάξουν.

